

620

ג.ד.

תודות וקבלת חס. 94/94

מליאת ועדת הכספים
התקיימה ביום ה', ט"ז באייר, תשס"ז - 26.4.1956 בטעה 8.45

ב ר כ ה י ה

- חברי הוועדה:
- היו"ר י. גורי
 - י. טרתי
 - י. בדר
 - ה. בקר
 - ה. בהיר
 - ש. דיין
 - ה. הרצפלד
 - נ. לוין
 - ז. טוזאייב
 - י. ספיר
 - ז. צור
 - ט. קלטר
 - ח. רובין

פוזטבים:

סר האוצר ל. אשכול
ז. סרף - המטובה על המכסות הפדינה

סר גבעוני
סר הניג
סר קטחי

ד"ר קיטרון
סר שכטר

המסך הדיון בחוק ירב הטגן, תשס"ז-1956.

סדר-היום:

=====

היו"ר י. גורי:

אני פותח את המליאה.

אנו ממשיכים בדיון על חוק 7 - ירב

סגן על הכנסה מעורבת.

ד"ר קיטרון:

הטענה הינה כפולה: אי-חדק בולט ושהמעיף
מסורבל. אשר לחלק הראשון - הרי אי-הצדק

במידה שהוג קיים הוא במעיף 5 כיוון שלפיו עמאי היתה לו בשנת
1953 הכנסה של 2,000 ל"י ובשנת 1956 הכנסה של 20 אלף ל"י, בין
מחשבים בהכנסתו בשנת 1956, ויוטל עליו ירב ל"י היתרה ב-1953.

א.ד.

זהו הכלל של סעיף 5, וההסבר הוא כי מבחינה טכנית-אדמיניסטרטיבית אי-אפשר להתגבר על כך. מי שמקבל זאת - נתתי-המדק העקבי שבסעיף 7 בוודאי שהוא צריך לקבל.

הטענה השניה הייתה שהסעיף מסורבל, ונדוע לא לומר בפטמות: בעל הכנסה מעורבת ישלם לפי הכנסתו בשנת 1953. אנו מעונינים בגביה טהורה ביותר, ובמידה שלבעל הכנסה מעורבת יש מסכורת - אנו רוצים לגבות מסנו את היהב על-ידי ניכוי במקור, כמו לגבי יתר הסכירים. רק לגבי היתרה שאיננה מסכורת חוזרית לשנת 1953 והיהב ייגבה כמו **לבעמאיים**.

מר גבעוני:
אשר לשאלה כיצד נדע מראש אם יהיה הכנסה מעורבת בשנת 1956 - הרי נלמד לדעת זאת לפי הצהרה, ובזאת אין אנו רוצים. לכן אנו פנינו הנהל סוג טרירות, שמי שהיתה לו הכנסה מעורבת בשנת 1953 יש לו גם הכנסה מעורבת בשנת 1956. באופן זה אנו מגיעים לאזרח. אמנו יכול לקרות שהפרופורציות נשתנו, אבל לאחר שאומרים כי הוא ישלם לפי הסכום הגדול ביותר, יכולים להיות רק מקרים מעטים של שינויים, שגם לגביהם הוא ישלם לפי הגדול יותר.

י. בדר:
הפגם בכך הוא, שאדם אשר היה לו בשנת 1953 תיק של עצמאי וב-1956 מנכה ממנו המעביד את היהב ממסכורתו - יקבל הודעה על תשלום, ומסתברו כי מטילים עליו מס כפול.

היו"ר י. גורי:
מטילים עליו, אבל אין הוא משלם מס כפול.

י. בדר:
כדי לדעת אם עליו לשלם יהב בהתאם להודעה אם לאו, צריך שה יהיה מסוג היהב שישולם ממסכורתו בשנת 1956, וזה יתברר רק בסוף השנה. בינתיים אין הוא יכול להוכיח שהוא לא יצטרך לשלם, נוסף למס על מסכורתו, את אותו החלק שהוטל עליו לפי ההכנסה בשנת 1953. תוספת זו שנויה במחלוקת, אבל ההודעה לתשלום בעינה עומדת. דרושה לכן כרוכידורה אשר תבטיח, לפחות באופן זמני, שהוא לא יצטרך לשלם על-חשבון ההכנסה ב-1953 אלא רק לאחר שיתברר כמה שילם על מסכורתו ב-1956. לכי נוסח זה עליו לשלם פעמיים.

א. בהיר:
לו הדבר היה חל על פעטים, אמר היה אולי להבין זאת, אולם בני שומע כי יש רבים שהם בעלי הכנסה מעורבת.

היו"ר י. גורי:
אילו לא סיגנו זאת ב-75% היו רבים כאלה, אבל כיוון שהוכנס הסייג - האנחה היא שתי רבים כאלה.

א. בהיר:
לדעתי יש צורך לנסח מחדש את סעיף 7 כדי שהדבריה יהיו ברורים.

סעיף 8.

ד"ר קיטרון:
כותרת הסעיף תהיה : יאב טגן במקרים מיוחדים.

י. בדר:
התוצאה הפרקטית של סעיף זה תהיה, שאני אצטרך להוכיח לשלטונות המס הטוענים שהיתה לי הכנסה של אלף ל"י בלבד בשנת 1953, שהמסתי היתה 1001 ל"י. הדרך היחידה במקרים אלה היא לקבוע ליוזר כמה מס סינימלי.

ועדת הכספים
26.4.56

א.ד.

ט. גבעוני:

סעיף זה יכול לחול על שני דגמים:
הנטיה שבכלל לא היו קיימים ב-1953
לגבי מס הכנסה סגירת מיבה שהיא - שלא היו בדרך, שלא היתה להם
הכניה כלל או שלא ידעו עליהם. והרג הטני - הנטיה בהנחה שבה
היתה להם הכנסה של 1,000 ל"י בלבד, וזהו יכונה הסדר עליה הוחלט.
מס הכנסה, שהוה מס רצוף, יגיעו להנטיה הללו ב-1956, וזוהי כמון
נעשה נסיון לתקן את הדבר לגבי אלה שלא היתה להם הכנסה או שהכנסתם
הגיעה ל-1000 ל"י בלבד, ובמסך שלוש השנים אלו שינויים ושינויים
בשעורי הכנסותיהם.

ז. גור:

סעיף זה יש להתאים לסעיף 10, כי לא
יתכן שבשני המקרים יקבע סכום של אסף ל"י.

ז. סוזאייב:

אני מבין שהכוונה היא לעומת חברות
או מפעליה חזקים שהוקמו ב-1955, ובמסך
2-3 השנים נכנסו למעגל הייצור. אולם כמון במסך בחוקן כללי "כל
חברה" - ובעסקי חברות יש דברים מקריים: יש שנים טובות ויש רעות,
והדבר תלוי בענף.

כמון נקבע כלל לגבי חברה גדולה הכנסותיה.
ופה דין חברה שהכנסותיה פחתו? עצמאי שהכנסותיו גדלו מ-30,000 ל"י,
למטל, ל-30,000 ל"י פוטחים עליו, ומדוע נמלה לדעה את החברה
לעומת המרט, הרי אנו מעונינים לעודד אנשים שיהתרגנו בחברה חזרות?

א. בהיר:

הצמתי היא ששעור יתב הטון במקרים מיוחדים
של יחיד או חברה שלא היתה להם הכנסה
ב-1953 או שהכנסתם לא היתה חייבת במס - ייקבע על-ידי הוועד הציבורי
של יתב הטון, שעל החלטתו תהיה זכות ערעור.

ח. רובין:

סעיף זה כמו עיף 5 מבליט את הליקויים
באד הקונסטרוקציות של המכנה. אדם שהשתכר
ב-1955 אסף ל"י ועוד פרוטה ישלם מס למי הכנסותיו ב-1955, מבלי
טיח-לב להכנסתו היום; אדם שהשתכר בהנחה שבה אסף ל"י כחוד פרוטה -
ישלם את המס לפי סכמו היום. זוהי דוגמה קיצונית, אולם במסך
להרבות הדוגמאות ביניים.

לדעתי יש לבחון גם בסעיף זה וגם
בסעיף 5 את הצעתו של חבר-הכנסת בהיר בישיבה הקודמת. במידה ואני
מתעסק יותר בחוק, אני מגיע למסקנה שעל כל אי-הנוחיות, הרי זה
יהיה הכתרון הפחות או יותר אנוסי.

הצגתי לטר המוצר את השאלה אם מס זה
יהיה חד-פעמי. השאלה היתה אם היום, בחוקי הפדיל של שנת 1956,
יש מיכוי או אפשרות מתקבלת על הדעת שאמס יתאדט ב-1957/58. על
כן השיב שר המוצר בחיוב, שזה קרוב לוודאי. על-כן עלינו להתייחס
במסבון שיקולינו את העובדה, שסס זה לא יהיה חד-פעמי.

י. גור:

את ההגיון בנוגע לחברות בני-טבן עוד
פחות ממסך בנוגע ליחידים. כמון ארכנס
קריטריון של 10 פועלים שהחברה העסיקה ב-1953, מבלי לסיין איד,
מתי, באיזה יום או חדש של אותה שנה.

היו"ר י. גור:

אילו במסך שהוה שילם 12 חודשי מסכורת -
היה זה טובה או דעתך?

י. גור:

זהו נושא יותר ברור ממסך "עשיה עובדים".

78.

ועדת הכספים
26.4.56

י. גדר:
גורלו של מס גבוה בו צמוד תלוי כגון בדבר מקרי וזרעי כמו העסקה עברה עובדיה, שזין לה כל קטר להכנסות המפעל. אני טבור שזהו קריטריון זרעי שזין לעמוד עליו. הוא הדבר בנוגע לסכום של 5,000 ל"י שזין לו כל יחיד.

אני עומד על כך שסעיף זה הוא סיוטר. לדעתי קיימת רק בעיית הזמן אדם שבטנת 1953 לא היה ניטור מאיזו סיבה שהיא. לפקדה זה יש למצוא הסדר מתקבל על הדעת.

ח. רובין:
לדעתי יש טעה ליישור את ההדורים היות ויש כל המיכויים שסס זה ייטשן לטוחות שבה נוספת. עלינו להתקרב מיפוז לעקרון של הטלת מס על ההכנסה שהטבה הטוטפת, ושהעצמאיים ישלמו מפרעות הקטורות בצורה זו בו הטוחות עם המפרעות שהם משלמים למס הכנסה. אמנם הדבר יעודר בעיות שונות, אבל בהנחה של דבר תיטבה מיזו הטוחה, מיזו כורה של ייטור הקו. אנו נתקלים בכל סעיף בנותן הבעות, וכל המשובות מקבלנו אינן מספקות.

היו"ר י. גורדי:
הצעה זו הועלתה באחת מישיבות הוועדה, ושמענו מנציג המוצר שמהלך זה עשוי להפחית את ההכנסה המיידית במידה רבה, ושהחשבון הסופי ייערך רק בעוד שנתיים ויותר.

ח. רובין:
אני מוכן להציע עקרון שהולם ישלמו לכי הכנסותיהם ג- 1956/57 : השכירים - מההכנסה הטוטפת, והעצמאיים - מפרעות שחשבוה לפי ההכנסה של 1953. מה שזמן טובע כמידור סופי, אני מציע כמידור זמני. תשתלמה מפרעות; למי ששילם יותר - יוחזר ההפרט, וכי ששילם פחות - ישלם את היתרה. הצעה זו לא תגרוח להפחתת ההכנסות סחד, ופאיידך - תמשיך את הרינון בדבר הפליות הקיימות בחוק.

מר גבעוני: אנו מבקשים שהיה לבחון הצעה זו.

סעיף 9 - הגבלת סכום יתב המגן.

ז. צור: בישיבה הקודמת הצעתי לטחוק סעיף זה.
מ. קלטר: לאור העובדה שמקטינייה את מסל הלקימין, יהיה צורך להעלות כגון את התקרה.

סעיף 10 - פטור מיתב מגן.

י. גדר: הצעתי שהיהב מהסכום המגיע בבור יתב מגן יוקטן על-ידי זיכוי של החלק החמשי של הסכום שהוא רשמי לנכות לכי יקודת מס הכנסה.

ח. רובין: לדעתי יש להגדיל את המינימום לחוות עד 1,400 ל"י.

ג. בקר: סעיף זה יחול על העובדיה בצורה חלקית, ולכן גם לדעתי יש להגדיל את המינימום לפחות ל- 1,200 ל"י.

ג. בהיר: אני מציע לטחוק סעיף זה ולהצטרף את הסעיף הדין בפטור לבעלי הספחות.

ג.ד.

טר. גבעוני:

לגבי מס הכנסה יש הנחיה המסתכרית
1,500 - 1,000 ל"י, והם מהווים 13,5% מכלל
מסלמי המס; 7% מסתכרית עד 1,000 ל"י ו- 6,5% - מ-1,000 עד
1,500 ל"י. לא הייתי מציע לפטור מדאש הנחיה בלה; ביחוד לחזר
העוגדה שלבעיית בעלי מספחות עם ילדיה נמצא פתרון.

ג. בקר:

אם אין מגדילים את המינימום הזי יש לזהות
להקטין את שער המס ל- 2%.

י. כהן:

לפי העיף זה פלוני טיש לו הכנסה של 1,000 ל"י
מסור מהיהב בעוד שלפלוני אחר הכנסתו 1001 ל"י
מנכסיהם 32 ל"י עבור יהב. מסתבר אינו שלאחרון יעזר טבות קטן מסור
לרשיון יש שתי דרכים לתיקון הדבר: האחת - לקבל את המענה הדבר
שיטה הניכויים; השניה - להכניס את העיף השגורתי בדבר "טוב'ני-
רליף" (סעד שולי). מכל מקום, תהיה גישתנו אשר תהיה - הדבר טעון
תיקון.

ע. דיין:

אנו עומדים במצב של ערב פלחמה, כאשר הנויב
עומד בסער, האם טעה זו טענה לדיוניה בלתי
פוסקים ולהתסקחות? נחדל בו טזה, וברכה לנגד עינינו את מסבנו
האמתי.

האם יהב הסגן יהודל גם על גבי הנקודות
לפעולות הקטורות במצב הבטחוני מבלי לקבל תשלום ומבלי שיוגדר זמן
שירותם? האם לא נכון יהיה להגדיל את שיעור היהב על-פניה לתת
פטור לכלה העוסקים במלאכה זו?

טר. שרף:

בעיית גובה התשלום למסרתיים בפילוחים היא בעיה
נכבדה, אולם היא נושא מבני עצמו. היהב חל
על ההכנסה בפעל, ומי שהכנסתו תהיה פחותה - ישלם פחות.

היו"ר י. גורן:

עלינו לקבל את תשובת המוצר על השאלה שנתעוררה
קודם לכן בדבר שינוי שיטת המס.

טר. שרף:

לדעתנו אפשר לקבל את ההצעה, שהתשלום מהעצמאיים
יהיה בחזקת ספרעה, וכאשר תיעשה הטובה לסנת
1956/57 - וזה יהיה לכל המוקדם בסוף 1957 - ייקבע הסכום הסופי.
למי ששילם יותר - נחזיר את העודף, וממי ששילם פחות - נגבה את ההפרש.

היו"ר י. גורן:

לבחר שטיעת תשובה זו נחזור לדון בפעילים
הממאיים. אני מבין שהיויב המכריע, ומולי
כולם, רצו להיחלץ מהמיכוכים הכרוכים בטני-בטימים ולמנוח שיטת
מס המבוססת על בסיס אחד, אשר תהיה יותר טובה לביטור ונף התקבל
במזירה יותר טובה.

טר. שרף:

לפי הנוסח שנתקבל, השעוריה יהיו מחידיה לגבי
כל זוגי מסלמי המס על ההכנסה של שנת 1956.
מסר לשכיריה - אותם שעוריה ישמשו יסוד לניכויים, ואשר לעצמאיים -
השעוריה המבוססים על ההכנסה בשנת 1953 יהיו בחזקת מפרעות עד לחסבון.

י. גורן:

אני תומך בהצעה זו בימלה. אני מציע שגם
שעורי המפרעות מהעצמאיים על בסיס 1953 יהיו
ב-5% יותר גבוהים.

י. בדר:
אם מתקבלת הצעה עקרונית ברוח זו, אני מציע להפסיק את הדיון גם הישיר עד שתהיה לכנינו הנוסחה המתאימה.

מר שרף: אנו נביא את הנוסחה ביציבות ונחריז עליה.

היו"ר י. גורי: אנו עוברים לפרק של פסי עקיפין.

פרק ג' - יהב מגן על מערכות ועירות

סעיף 24 - הגדרות.

י. בדר:
אשר למסית שנבעו בדרך של תוויה - יש להקדים את התקופה הקובעת. יש כמובן אמצעות לבטל את הצו ברגע שהחוק יכנס לתקפו, אולם במקרה כזה המסית שנבנו עד כה לא יהיו בבחיבת יהב מגן אלא הכנסה רגילה של האוצר, ולכן אני מתנגד.

מר שרף: האוצר יפריש אותם ליהב המגן.

סעיף 25 - כרטיסי כניסה לבתי קולנוע.

היו"ר י. גורי:
בסעיף זה הוכנסו כמה תיקונים: (1) אין מטיליח יהב על שני התיקיה הראשונים בלבד על שני התיקונים בלבד; (2) יוטל יהב בגובה של 100 פרוטה (במקום 150 פרוטה) על כרטיסים שמחירם עד 500 פרוטה (במקום 600 פרוטה), ו- 150 פרוטה (במקום 200 פרוטה) על כרטיסים שמחירם מ- 500 פרוטה ומעלה.

התאחדות בעלי בתי הקולנוע מציע לקבוע שני סעורים, האחד לימי חול והשני - למוצאי שבתות. בהודעותיו רצוני למסור שהם פנו אלי בבקשה לקבל משלחת. אנו עומדים במחויבותנו צריכים הייח לקבל משלחות רבות; רק היום פנו אלי אנשי תעשיית הבירה, ומדוע לא משלחת של יצרני הסיגריות? במסיבות אלו לא יכולתי להיענות לפנייתם ובקשתי להגיש לנו תזכיר על-טבת שחברי ועדת הכספים ידעו את עמדתם.

י. בדר:
אני מתנגד להגבלת היהב על כרטיסי קולנוע בלבד, ואני מציע להטיל על כל כרטיס החייב במס בולים. כן אני מציע להוסיף כאן כמה דרגות: כרטיסי שמחירם מ- 500 פרוטה עד - 2 ל"י - 200 פרוטה; מ- 2 ל"י עד - 4 ל"י - 250 פרוטה, ומ- 4 ל"י ומעלה - 300 פרוטה. אני מציע שהאוצר יערוך טבלה ברוח הצעת זו.

א. בהיר:
אני מציע שעל כרטיס שמחירו מעל ל- 3 ל"י ייגבה יהב בסעור של 10%.

מר גבעוני: עקרון זה אפשר לקבל.

היו"ר י. גורי: אני מבקש להגיש לנו הצעה סטודנטית הודו.

א. בהיר:
לדעתי גם פסטיב הנערכים למטרות צדקה, שהאוצר אינו גובה מהם מס, אינם צריכים להיות מטוריה מהיהב.

י. בדר:
הצעה זו מרחיקת לכת. במקרים כאלה יש לתת שחרור או לא, אבל אייבאסר לתת שחרור חלקי.

א.ד.

אני מציע שנטוב לדון בדבר לאורך לתובא בפנינו הצעת האוצר.

היו"ר י. גורני:

לדעתי נוסח סעיף 25 (ב) טעון תיקון. אני מציע לומר: יראו את יחב המגן הטטל במעיק זה, לאורך הטלה וגביה, כמס בולים...

י. גורני:

סעיף 26 - סקלטי רדיו.

אני מבין שסכום של 5 ל"י הוא גבנה, היות ורדיו הוא מכשיר עממי, כן כדאי להיות הפרט של זמן בין תשלום מס הרשיון לבין תשלום היהב, לעומת זאת, אני מוכן להסכים להגדלת היהב על מכשירי טלפון וטלווחות.

י. גורני:

אפשר לקבוע יחב בטעור של 5 ל"י, וזהו אדם המצהיר שברשותו סקלט רדיו של 4 טנורות - יהיה רשאי לשלם 3 ל"י בלבד.

א. גורני:

הטמלה של תשלום 5 או 3 ל"י בתעודתה, ואני מציע שנטוב לענין כאשר נטכס את הפרק של

היו"ר י. גורני:

מסי עקיפין.

אני מבקש לא להביא הצעות ל"יהא טטלמי אפס הם סיחליטו כמה עליהם לשלם.

מר קמחי:

המסך היטיבה רשמה עע.

לפני כן רשמה א.ד.

ועדת הכספים
26.4.56

סעיף 27:

אני מציע להגדיל את הטכום ל-13 ל"י.

י גורי:

אני מציע להטיל יהב-טגן גם על שלוחות
הסלפונים.

י בדר:

אפשר להטיל גם על כל שיחה, אם יטילו גם
בשיעור של 10 פרוטות על כל שיחה סלפונית,
אפשר יהיה לגבות כמיליון ל"י, במקום 400,000 ל"י שאפשר לגבות ע"י הטלת
גם בשיעור של 13 ל"י על כל קו סלפוני.

מר ז. שרף:

ע"כ יוטל המס על כל העם, ולא רק על
בעלי הסלפונים.

מ. חזני:

טענתו של חבר הכנסת חזני איננה נכונה,
כי אלה שאין להם ככשירי סלפון אינם
מרכיבים לסלפון.

י גורי:

אני מסחייג שההצעה להטיל את המס על כל
שיחה, כי אני רואה בה העלאת ההיטל. לא
כל שיחה היא מיותרת, ישנם אנשים המרכיבים להשתמש בכשירי סלפון לרגל עסקיהם,
ובקשר לכך אני עוד מטיל ספק ביחס לצדקה סעיף 41 - איסור גיכוי המס לצרכי
מס הכנסה. אני מציע להשאיר את הסעיף לפי הצעת הממשלה עם התוספת של 3 ל"י.

ז. סווייב:

אם יקבעו את המס לפי השיחות, פירושו
הגדלה ניכרת של המס על בעלי ככשירי סלפון,
ועל כן אני מציע לקבוע את המס בשיעור של 6 פרוטות לכל שיחה, ואז נגיע
למכום של 600,000 ל"י.

מ. חזני:

ישנה הצעה שבחקופה הקובעת ייגבה סכל חשבון
סלפון 10% ליהב הסגן.

מר ז. שרף:

אני תומך בהצעה לקבוע את היהב בשיעור של
10% סכל חשבון סלפון. אני מציע שהיהב
יוטל גם על המוסדות הממשלתיים, ואז יהיו באלצים לקצץ בהוצאות אחרות.

א. בהיר:

אלה דיכירים בעלמא. אם אפשר לקצץ, נשכ
על התקציבים ונקצץ אותם.

שר האוצר ל. אשכול:

כל קיצוץ עיוזה מביא לידי אנסורט.

היו"ר י. גורי:

אני מציע להטיל יהב טגן גם על כל מכשיר
וגם על כל שיחה.

ש. דיין:

אני חושב שההצעה הנכונה ביותר היא, לקבוע
את היהב בשיעור 10% של כל חשבון סלפון.

א. בקר:

26.4.56

סעיף 28:

מדוע נקבע יהב מגן דוקא על בירה, ולא על משקאות משכרים ויינות יקרים?

י. בדר:

מר ז. שרף:
הצענו להטיל יהב מגן על בירה, מכיון שהמסים האחרים המוטלים עליה הם נמוכים, ואילו על המשקאות המשכרים מוטלים מסים גבוהים. הסיבה לכך היא שהמשקאות המשכרים אינם כלולים באינדקס יוקר המחיה, ואילו הבירה כן כלולה, ומסיבה זו גם הורדנו בשנה שעברה את הבלו על הבירה. ההנחה היא שהיהב אשר יוטל על הבירה לא ייכלל בחישוב האינדקס.

לא הטלנו יהב מגן על היינות, מכיון שהכורמים מכל הסקטורים מוענים שכל לפתח את הכרם יש לפתח יוק מקומי לשתיית מינים מסוייטים של יינות שאינם טובים לייצוא, ולכן גם הורדנו בשנתיים האחרונות את הבלו על יינות זולים.

מה שאסרתי לגבי משקאות משכרים יפה גם לגבי יינות יקרים.

א. בקר:
אני מציע להטיל יהב מגן גם על ליקרים, משקאות משכרים ויינות יקרים.

אינני חושב שההסתדרות תעמוד בתוקף על הכללת יהב המגן על הבירה בחישובי האינדקס.

הייתי מציע שעל כל בקבוק בירה חודש תוית האומרת, כי 48 הפרוטות הן קודש ליהב המגן, ושהמסלה תעיה את כל הסידורים הדרושים כדי שהסתווך, הסוכן או החנווני לא יוכלו לחשב אחוזים גם ס-48 פרוטות אלה.

ז. סווייב:
כה מצב מפעלי הבירה, האם חוספת הרווחים שהם דורשים היא סוצדקת?

מר ז. שרף:
ערכנו בדיקה בענין זה, ואין ספק שבמצב הנוכחי לא יוכלו מפעלי הבירה להטייך בייצור. מתח הרווחים במכירת הבירה, גם של הסיטונאי וגם של הקמעונאי, הוא כה קטן שהם מעדיפים למכור משקאות אחרים שמתח הרווחים בהם גדול יותר, כמו שמפו.

א. בהיר:
אני מציע להטיל יהב מגן גם על השמפו בשיעור של 10 פרוטות לבקבוק.

סעיף 29:

מר ז. שרף:
אנחנו מעריכים שהיהב על סיגריות יכניס כ-2 מיליון ל"י, כאן אין סיכוי שהחוספת לא היכלל באינדקס.

א. בקר:
מדוע אין מטילים יהב מגן גם על סיגרים וטבק?

בניגוד למה שארתי לגבי הנירה, אין כל
בטחון שהמחזירות חוכל להחכים לא לכלול את היהב על הסיגריות בחישובי
האינדקס.

ס. חזני:

אילו הדבר היה נכון להכרעה של ועדת

הכספים, הייתי מציע להטיל יהב כגון

על סיגריות כבלי לחשב זאת באינדקס, מפני שאחרת מחזירים זאת בתוספת
היזקרי ומחזירים גם לאלה שאינם מעשנים, אולם מכיון שאני חושש כי הצעה
זו לא תעבור באיגוד המקצועי, עומדות בפני הממשלה שתי אפשרויות: או
להטיל את היהב רק על הסיגריות היקרות שאינן כלולות בחישובי האינדקס,
או לבטל בכלל את הצו על סיגריות. אני הייתי מציע להשמיט את הסעיף
לגטרי, על מנח לכנוע מהממשלה הופעה בלתי נכדורת בפני הכנסת כאשר תצטרך
להציע תיקון הצו, עם זאת, הייתי מציע לממשלה להכין להבא את החומר לפני
הגשת הצעת החוק לכנסת.

(הישיבה נבעלה בשעה 13.10)